

Naša rodná dedinka Úľany nad Žitavou

Ročník IV. číslo 1 / JÚN 2018

časopis občanov obce Úľany nad Žitavou

Naša farnosť má posvätené dve obnovené sochy. Sochy vysvätil správca našej farnosti vdp. Štefan Vojtek str.5.

„Záleží mi na tom, čo sa v obci deje,“ hovorí poslankyňa obecného zastupiteľstva v Úľanoch nad Žitavou Veronika Fialová, str.3.

Máme majsterku Slovenska v streľbe zo vzduchovky, Kristínu Himpánovú! str.9.

Na Fedýmešskom kotlíku v Úľanoch nad Žitavou to opäť „vrelo“, na snímke sú tohtoroční víťazi vo varení gulášu str.10.

Milí čitatelia a priatelia našej obce,

zo zimy sme sa prehupli rovno do leta a pred nami je ďalší polrok plný práce, plánov a rôznych podujatí. Našou neustálou snahou totiž je, aby sme z našej obce spravili príjemné, dôstojné a najmä bezpečné miesto pre život našich spoluobčanov. V súvislosti s týmto nám bola schválená žiadosť o poskytnutie dotácie zo štátneho rozpočtu na financovanie projektu v oblasti prevencie kriminality. V máji tohto roku sme v obci vybudovali kamerový systém, ktorý monitoruje všetky obecné objekty – Dom smútku spolu s cintorínom, základnú školu, materskú školu, skládku stavebného odpadu, ihrisko TJ Lokomotíva a pod kamerovým systémom sú i všetky vstupy do obce. Verím, že nainštalovanie týchto kamier zvýši mieru ochrany života, zdravia a majetku nielen našich občanov, ale aj návštevníkov formou prevencie a zvýšenia bezpečnosti. Keďže v Európskej únii vstúpilo 25. mája do platnosti všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov (tzv. GDPR - General Data Protection Regulation), musel mať aj náš kamerový systém vypracovaný bezpečnostný projekt, ktorý je samozrejme v súlade s touto ochranou osobných údajov. Od vydania posledného čísla časopisu sa nám tiež podarilo zrealizovať zopár plánovaných aktivít. Materskú školu sme vybavili novším zariadením v kuchyni – kúpil sa nový sporák, mraznička, nerezové stoly, riady či iné kuchynské pomôcky... Na toto doplnenie kuchyne a školskej jedálne sa robilo verejné obstarávanie a investovali sme sem približne 10 000 €, pretože pôvodné zariadenie tu bolo už od roku 1978. Ďalšiu dotáciu sme dostali z Úradu vlády na nákup športovej výbavy pre našich najmenších hráčov – pripravkárov. Na základe

žiadosti z Enviromenálneho fondu sme obdržali dotáciu na nákup veľkoobjemných kontajnerov pre našu obec. Kontajnery budú umiestnené na zbernom dvore a budú slúžiť na veľkorozmerný odpad občanov. Pokiaľ ide o zberný dvor, tam máme pripravenú a spracovanú projektovú dokumentáciu. Momentálne sa ukončuje projekt na zateplenie materskej školy, tak uvidíme, čo z tohto sa nám podarí. Takisto máme podané žiadosti o dotáciu na opravu oplotenia cintorína, na projekt „Obnova dediny“, v rámci ktorého by sme chceli zrealizovať i nové parkovisko pri cintoríne a vysadiť tam zeleň. Telocvičňa tiež potrebuje rekonštrukciu, aby slúžila deťom na rozvoj výchovy a vzdelávania žiakov v oblasti telesnej a športovej výchovy. Na rekonštrukciu telocvične sme taktiež podali žiadosť.

Obec sa v posledných mesiacoch zaoberala najmä nadobudnutím účinnosti nového zákona o ochrane osobných údajov... Zaoberali sme sa aj dlhodobým komunitným plánom obce, ktorý bol spracovaný a schválený nielen poslancami nášho obecného zastupiteľstva, ale i poslancami zastupiteľstva VÚC. Sú v ňom zahrnuté denné stacionáre, obedy pre seniorov, zabezpečovanie odvozu liekov starším

ľuďom, a kvôli týmto posledným dvom spomenutým veciam by sme chceli kúpiť obecné auto, ktoré by slúžilo občanom i v takýchto prípadoch. Pokiaľ ide o spoločenské a športové podujatia v obci, myslím si, že kultúra má v našej obci nezastupiteľný charakter. O tom, že si každý rok pripomíname Deň matiek, Deň detí a Deň otcov, sa dočítate práve v tomto vydaní nášho obecného časopisu. Stavanie mája, Beh oslobodenia či Fedýmešský kotlík patria takisto k tradičným podujatiam organizovaných obcou. Veľká vďaka preto patrí všetkým dobrovoľníkom, ale aj miestnym organizáciám,

ktoré sa o zabezpečovanie niektorých podujatí podieľajú v plnej miere. Za zmienku stojí ZO Slovenského zväzu záhradkárov, ktorí pravidelne organizujú ochutnávku vín, výstavu ovocia a zeleniny v septembri či Svätomartinské požehnanie mladého vína v novembri. Prostredníctvom tohto letného čísla sa napokon dozvieme i to, že v našej obci máme viacero šikovných mladých ľudí, ktorí robia dobré meno nielen sebe, ale i našej obci. Prajem všetkým pekné čítanie a príjemne strávený dovolenkový čas!

*Ing. Juraj Ostrožlík,
starosta obce
Úľany nad Žitavou*

*Nový kuchynský robot v MŠ
v Úľanoch nad Žitavou*

Materská škola dostala finančnú podporu na vybavenie kuchyne

Stavanie májov má v našej obci dlhú tradíciu

Súčasťou bolo i vystúpenie detí z DFS Úľanček

Máj ozdobený stužkami potom statní chlapi dvíhali do výšky

„Máj, máj zelený, pod oblôčkom sadený...“ Aj túto pieseň sme mohli v minulosti počuť pri tradičnom stavaní mája v predvečer prvého dňa tohto mesiaca. Tento rok sme si folklórne ľudové piesne pripomenuli spolu s deťmi z Detského folklórneho súboru Úľanček v areáli obecného úradu. No zazneli aj klasické detské piesne, pri ktorých si zatancovalo a zaspievalo nejedno dieťa – Čížiček, čížiček alebo Kolo, kolo mlynské... Tí skôr narodení, ktorí toto podujatie navštívili, si určite radi zaspomínali i na voľakedajšie slávenie tohto sviatku a zvyky, ktoré vo svojom úvodnom príhovore spomenula zástupkyňa starostu obce Martina Kosibová. Návštevníci popri sledovaní toho, ako deti viažu farebné stužky na máj a ako ho statní chlapi dvíhajú do výšky, si zatiaľ mohli spríjemniť čas koštovkou sladkých či slaných dobrôt a porozprávať sa s priateľmi pri poháriku dobrého vína. O tom, že si toto podujatie stále udržiava pevnú tradíciu, dokazoval aj zaplnený areál mnohými rodinami s deťmi.

„Záleží mi na tom, čo sa v obci deje,“ hovorí poslankyňa obecného zastupiteľstva v Úľanoch nad Žitavou Veronika Fialová.

Veronika Fialová je pomerne aktívnou občiankou v našej obci. Ako predsedníčka Základnej organizácie Slovenského zväzu zdravotne postihnutých organizuje pre ľudí rôzne výlety, zájazdy a akcie, pomáha pri rôznych spoločenských a kultúrnych podujatiach v obci a na jar tohto roku nahradila vo funkcii poslankyňu Oksanu Ostrožlíkovú, ktorá bola menovaná do funkcie riaditeľky ZŠ s MŠ Úľany nad Žitavou.

o Do obecných aktivít ste sa zapájali aj vtedy, keď ste ešte neboli poslankyňou...

Áno, ja som nikdy nebola mimo diania, o život v obci mám stále záujem... Vždy som bola k dispozícii, keď niekto potreboval niečo spraviť. Najviac sa realizujem v Základnej organizácii Slovenského zväzu zdravotne postihnutých tu v Úľanoch.

o Takže organizujete akcie najmä pre tých starších?

Aj pre mladých, ak majú záujem. Začiatkom júna sme boli na výlete loďou aj s našimi vnúčatami. Vždy dám možnosť aj druhým.

o Volebné obdobie sa chýli ku koncu, skúste trochu zosumarizovať, čo sa od januára tohto roka podarilo v obci realizovať.

V obci sa nainštaloval kamerový systém, rozbehlo sa stravovanie pre dôchodcov a zakúpili sa veľkokapacitné kontajnery na triedený odpad, vďaka čomu sa znížili náklady pre obec. K tomuto by však bolo potrebnej i väčšej disciplíny od občanov. A pokiaľ ide o zvyšok – o všetkom rozhodujú peniaze. Myslím si ale, že je to sčasti aj od nášho prístupu k daným obecným aktivitám. Ak požiadate ľudí o niečo, každý zohne hlavu a nepovie nič.

Keď by sa niečo chcelo robiť, nemá kto. A zasa keď sa nerobí, tak všetci kritizujú, že sa nič nedeje. Samozrejme nikto nie je dokonalý, ale môžeme byť vďační aj za to, čo máme – že máme pekne zrevitalizovaný obecný park, krásne futbalové ihrisko na reprezentatívnej úrovni, rybári sa skutočne snažia o to, aby mali pekne porobený rybník a štrkáraň, a vďaka tomu sem začína chodiť veľa ľudí z okolia. Podľa mňa organizácie v obci fungujú veľmi dobre, obecný úrad na ich chod prispieva tiež finančne, a život v obci je i vďaka nim bohatší. No podľa mňa sa do určitých vecí zapája veľmi málo mladých ľudí... Ako ukončia základnú školu, prestanú sa o všetko zaujímať, vyhovávajú sa, že majú veľa učenia, no to sme mali aj my. Nevieť, voľakedy bol ten svet inakší...

o Na aké oblasti v obci sa zameriavate?
Som členkou Školskej rady a viac menej je

to z núdze cnosť, pretože ostatné členky sú zamestnané, a keď je potrebné sa niečoho zúčastniť, ja som doma a vždy k dispozícii. Uvidíme však, čo prinesú voľby a ako to bude ďalej.

o Budete kandidovať opäť za poslankiňu?

Nevieť, nechávam to otvorené. Záleží mi na tom, čo sa v obci deje. Ja som síce poslankyňou len krátky čas, no myslím si, že pri obecných akciách robia poslanci maximum, pretože tomu venujú svoj čas a osobné voľno. Mrzí ma len, že zo strany obyvateľov je o takéto podujatia malý záujem, a to nielen o tieto akcie, ale aj o kostol. Človek sa vyhovára na to, že keď má robotu v záhrade, tak do kostola nejde. Neverím však, že ak niekto robí v záhrade tri či štyri hodiny, že už toho nemá dosť. Ja si do kostola idem aj oddýchnuť.

o Ak by ste kandidovali, na čo by ste sa chceli zamerať?

Viac menej by som sa chcela venovať týmto starším ľuďom, pretože sa o nich nemá kto starať. Je potrebné pre nich aj nejaké to kultúrne vyžitie, organizujem pre nich divadlá, výlety, aby tí ľudia nesedeli len doma, ale boli aj trochu viac v spoločnosti a spoznávali nové miesta.

o A nakoniec, čo rada robíte vo svojom voľnom čase?

Už je toho málo, začalo ma zdravie zrádzať, avšak verím, že sa z toho nejakým spôsobom dostanem. Pokúšam sa o všeličo. Chodím bicyklovať za most až po Rybárovu farmu, ale snažím sa dať každý deň aspoň 10 km, čo je cesta tam a späť. No v poslednej dobe si už aj rada oddýchnem.

Vôňa klobások a jaterníc prilákala Úľančanov na obecnú zabijačku

Fašiangy sa ešte ani poriadne nezačali, a v našej obci už v sobotu 27. januára prebiehala v športovom areáli TJ Lokomotíva tradičná obecná zabijačka. Tú usporiadal obecný úrad v spolupráci so zamestnancami obce, poslancami obecného zastupiteľstva a dobrovoľníkmi.

Ochotné pomocné ruky kuchárov, mäsiarov a pomocníkov na čele s Pavlom Fialkom sa chopili práce od skorého rána, aby mohli prasiatko, ktoré sponzorsky dodal pán Stanislav Becik, premeniť na klobásky,

jaternice či pečienku. V kotli už medzitým varili výbornú kapustnicu, ktorej vôňa šíriaca sa do okolia prilákala na toto miesto nemalo návštevníkov. Preto si už od obeda viacerí pochutnávali na rôznych zabijačkových špecialitách, ktoré boli doslova pastvou pre oči i žalúdok. Hudobná skupina Duo Sírius roztancovala nejedného prítomného, no najväčším sprestrením sobotného popoludnia bol jednoznačne cigánsky bašável, ktorý si pre všetkých pripravili rodičia spolu s deťmi z DFS Úľanček.

Piesne, tanec, zábava a napokon príjemné posedenie v kruhu blízkych a známych boli zaiste príjemným časom vo fašiangovom duchu v našej obci. Veľké poďakovanie preto patrí všetkým tým, ktorí sa o úspešné zorganizovanie tejto akcie zaslúžili.

Aj napriek chladnému počasiu malo toto podujatie slušnú účasť

Kultúrne centrum sa zmenilo na Krajinu zázrakov

Jednou z neodmysliteľných udalostí fašiangovej sezóny je pre deti bezpochyby maškarný ples. Aj tento rok prekvapili úľanské deti svojimi maskami, ktoré sršali originalitou a nápadom. V sobotu 27. januára sa preto kultúrne centrum zmenilo na Krajinu zázrakov, v ktorej nechýbali princezné, rozprávkové postavy ako červená Čiapočka, Pat a Mat, Jánošík, či rôzne zvieratká – tiger, vlčík, netopier, včielka i lienka. Celý ples si pod taktovku zobral DFS Úľanček, ktorý deťom pripravil skutočne krásne a pestré popoludnie, aj vďaka animátorky z OVO Šaškovo. Deti si tak nielen zatancovali, ale i hrovou formou zasúťažili, a ak sa náhodou potrebovali posilniť, pripravené bolo pre nich malé občerstvenie. V závere nebol nikto ukrátený o odmenu, veď ocenenie si zaslúžila každá maska.

Deti pre svoje mamy a staré mamy pripravili krásny kultúrny darček

Mama. Jedno slovo, ktoré ako prvé túžia matky počuť z úst svojich detí. Slovo, v ktorom je obsiahnuté všetko – láska, radosť, šťastie, trpezlivosť, obetavosť, ale i bolesť, prebdené noci, neustála starostlivosť a strach. No znamená aj každodenný pocit vďačnosti za to, že Boh daroval matkám ten najväčší dar. Preto na znak úcty a lásky im práve ich deti venovali z príležitosti Dňa matiek v sobotu 12. mája v Kultúrnom centre krásny kultúrny program. Svojím spevom, tancom a básničkami sa žiaci miestnej základnej školy, ale i najmenšie deti z materskej školy snažili vyjadriť, ako veľmi ľúbia svoje mamy. Určite tým

potešili aj svoje staré mamy, ktoré sa na kultúrny darček svojich vnúčat tiež prišli pozrieť. Jedna krásna múdrosť hovorí, že ak je matka vzdelaná, potom sa i jej deťom dostane dobrého vzdelania. Ak je matka múdra, potom budú i deti vedené po ceste múdrosti. Ak je matka zbožná, ukáže svojim deťom, ako milovať Boha. Ak je matka mravná, vedie svojich maličkových na cestu poctivosti. Nesmieme preto zabúdať na to, že budúce generácie závisia od dnešných matiek a že postava matky je tou najcennejšou postavou v našom živote.

Behom oslobodenia si každoročne pripomínáme obeť padlých hrdinov za slobodu a mier v našej obci

Samuel Spišák obhájil svoje prvenstvo z predošlých rokov

Beh oslobodenia má už tradičné miesto v kalendári našej obce. V pondelok 8. mája ožil park pred obecným úradom viacerými súťaživými bežcami. Veľmi potešila najmä bohatá účasť detí. Aj keď bolo vetrisko a neďaleko vyčíňala búrka, všetci stihli dobehnúť do cieľa ešte predtým, než sa úplne rozpršalo. Aj vďaka pracovníkom obecného úradu a poslancom obecného zastupiteľstva sa toto podujatie vydarilo a víťazi si domov odnášali medaily a pekné ceny, pričom každé menšie dieťa dostalo medailu na krk za vytrvalosť a odvahu. V rámci kategórie detí sa na prvom mieste umiestnil Andrej Pápai, druhou v poradí bola Romana Pápaiová a tretie miesto si vybojovala Marianna Šarközyová. Medzi dospelými bol prvý v cieľi s jasným náskokom Samuel Spišák, ktorý opätovne obhájil svoje prvenstvo z predošlých rokov. Za ním dobehla druhá Natália Kopčanová

a na tretie miesto sa zaradil Marek Raslavský. Obec Úľany nad Žitavou bola oslobodená sovietskymi vojakmi dňa 28. marca 1945 a túto skutočnosť nám dodnes pripomína pamätná tabuľa na budove miestnej základnej školy. Aj týmto podujatím sa obec snaží vzbudovať u mladých úctu k hrdinským činom našich padlých osloboditeľov, úctu k mieru, ktorý bol ťažko vybojovaný, a v neposlednom rade lásku k vlasti, ktorá je našim drahým domovom.

Úľanské deti oslavovali Medzinárodný deň detí

Radosť, smiech, zábava, hry a najmä rozžiarené detské tváre – aj takto by sa dal opísať Medzinárodný deň detí, ktorý prebiehal v piatok 1. júna pod záštitou ZŠ s MŠ v Úľanoch nad Žitavou v spolupráci s obecným úradom. V dopoludňajších hodinách sa v miestnej štrkární nadšení malí rybári pokúšali o svoj najväčší úlovok, pričom ostatné deti sa zatiaľ zúčastnili hier a súťaží, ktoré sa konali v areáli TJ Lokomotíva. Rôzne športové aktivity, za ktoré si deti vyslúžili sladké odmeny, maľovanie na tvár alebo veľká nafukovacia atrakcia v spojení s pekným slnečným počasím sľubovali, že tento deň bude pre ne určite výnimočným. Napokon domov nikto neodchádzal naprázdno. Pocit spokojnosti a radosti malo z krásne prežitého dopoludnia každé dieťa.

Naša farnosť má posvätené dve obnovené sochy

V nedeľu 22. apríla sa v našej farnosti pred druhou sv. omšou boli vysvätené zreštaurované sochy sv. Jána Nepomuckého a sv. Kríža, ktoré stoja pred farským kostolom sv. Martina. Sochy vysvätil správca našej farnosti ThDr. Štefan Vojtek, PhD., ktorý je od 1. júla menovaný diecéznym biskupom správcom farnosti Komjatice. Preto mu touto cestou v mene všetkých veriacich ďakujeme za desať požehnaných rokov prežitých v našej farnosti a do jeho ďalšej služby mu vyprosujeme ochranu našej nebeskej Matky Panny Márie, veľa Božích milostí, aby Pán i naďalej viedol jeho kroky k upevňovaniu viery medzi veriacimi.

Sochy vysvätil správca našej farnosti vdp. Štefan Vojtek

Sú inteligentnejšie ako psy, horšie ako deti, no sú výborní

**Úspešný a zaniatený chovateľ
poštových holubov Marián Fibich**

Keď som minulý rok v lete navštívila zaniateného chovateľa poštových holubov Mariána Fibicha kvôli informáciám o ďalších tunajších chovateľoch, netušila som, že sa za tak krátky čas dozviem toľko o živote a chove týchto nádherných operencov. Nezabudnuteľný pocit z tejto návštevy mám dodnes, preto som sa rozhodla, že čitateľom nášho obecného časopisu priblížim tento náročný, no napriek tomu krásny „šport“.

Chov poštových holubov sa väčšinou dedí z generácie na generáciu

Ako ma Marián Fibich oboznamuje, k tejto záľube ho dovedol jeho otec, za čo mu je veľmi vďačný. Ten sa totiž venoval holubárstvu od malička. Preto pred pár rokmi priniesol holuby od p. Chytila z Kopčian a p. Hetcla z Týnišťa nad Orlicí a začal uplatňovať moderné spôsoby chovu a starostlivosti. Zo zvedavosti mi pohľad ihneď zaletí rovno na holubník na streche. „Holuby chodia dovnútra i von cez otvory, ktoré sa nazývajú výlet, podľa toho, čo s nimi chcem robiť. V dnešnej dobe už holuby nie sú na streche ako kedysi,“ vysvetľuje a dodáva, že kto s nimi chce súťažiť, nepúšťa ich do poľa, aby sa neotrúvali rôznymi priemyselnými hnojivami, prípadne aby sa nestali obeťou nejakých dravcov. „A čo sieťka, ktorá bráni holubom vyletieť von?“ zaujímam sa. Dostávam odpoveď, že sa tam nachádzajú holuby importované, chovné, a teda von ísť môžu, ale lietieť nie, sú totiž od druhého chovateľa. Keby ich pustil lietieť, vrátili by sa k danému chovateľovi, pretože presne poznajú cestu domov. „Majú to v hlave. Vedia, že tu nie sú doma.“

Holub sa po každom preteku musí preliečiť

Marián Fibich chová len poštových holubov. Existujú aj okrasné holuby, ale s nimi sa zasa súťaží na súťažiach krásy. „Je tu však určitá kategória poštových holubov, kde sa hodnotí krása a volá sa to štandard – sú to teda štandardné holuby. V roku 2016 som sa po dlhých rokoch zúčastnil tejto súťaže a mal som tam víťazku Oblastného zväzu Nitry v štandarde mláďat.“ Z vonku sa presúvame na ďalšiu zastávku – holubník, a cestou mi padne zrak na trofeje a ocenenia z úspešných pretekov. „To je taká útecha pre holubára cestou na holubník,“ prehodí skromne. Holubník v podkroví je veľký a využitý je tu každý priestor. „Holuby sú zavreté, takže kŕmiť ich musím ja,“ vysvetľuje s tým, že krmivo nie je lacná záležitosť. K chovu poštových holubov sú totiž potrebné špeciálne krmivá a tie napokon rozhodujú o zdravotnom stave každého holuba. „V nedeľu a v pondelok im dávam lieky, pretože sa holub po každom preteku musí preliečiť. Je v aute medzi 3500 holubmi

**Víťazka štandard holubica
z roku 2016 - 3. eso
OZ Nitra Šport G 2017**

Poštové holuby Mariána Fibicha získavajú trofeje na mnohých pretekoch

a každý si so sebou donesie nejakého bacila.“ Podľa neho sú holuby v podstate zdravé, ale tým, že sú v inom prostredí, nemajú naň prispôbenú svoju imunitu. „Holuby po každom závode liečim, je to prevencia. Už keď sú holuby choré, je zle, a na žiadny pretek ísť nemôžu. Väčšinou liečba trvá týždeň ako u človeka.“

Pretekajú každý týždeň

Ako často pretekajú? Odpoveď je každý týždeň. Pretekárska sezóna trvá od mája do júla a v septembri nasleduje sezóna mláďat. Ako som ďalej informovaná, dostávame sa do najdrahšieho holubníka. Prečo najdrahšieho? „Nachádzajú sa tu potomkovia najlepších holubov, akými boli esá Belgicka, Holandska a rodokmeň majú až do 4. a 5. pokolenia. Ani ľudia nepoznajú svoje rodokmene tak, ako poznám ja rodokmene týchto holubov.

Sú to holuby, ktoré sa predávali za tisíce eur a ja vlastním ich potomkov.“ Opatrne vchádzam medzi holubov v takmer nevyčísliteľnej hodnote. „Toto sú len chovné holuby, ktorých mám na to, aby mi dochovali pretekárov.“ Ako ďalej Marián Fibich objasňuje, každý holub má rodovú obrúčku, na základe ktorej vie holubár zistiť, kedy sa narodil, odkiaľ pochádza. „Je to akoby rodné číslo a patrí k nemu aj preukaz. Kto ho nemá, akoby toho holuba ani nevlastnil,“ dodáva a už berie do rúk krásnu holubicu. „Toto je mamina mojej najúspešnejšej holubičky. Je priamym potomkom holandských holubov. Mám tu 23 párov, ktoré mi len dochovejú mláďatá a tie už potom na jeseň pôjdu na 300-kilometrový pretek.“

Každý pretek je založený na mieste a partnerovi

Každého asi najviac zaujíma, ako vlastne

závodníci a kulturisti. Zoznámte sa s poštovými holubmi.

holuby vedľa, kde majú doletieť. „Najskôr prejdú určitým preliečením, dostanú tri vakcinácie a potom idú na prvý nácvik.“ Ten spočíva v tom, že holuby pôjdu do prenosky a prvýkrát sa vypustia za dedinou. Učia sa vyletovať, naberať rýchlosť a zároveň poznať, že sú tu doma. „Potom pôjdem zasa o kúsok ďalej a ďalej, aby si tú hlavičku cvičili. Dovolím si tvrdiť, že sú inteligentnejšie ako psy. Takto v podstate získajú ten pud, že keď ich niekto vypustí, vrátia sa domov, kde majú svoje miesto, krmivo a kde majú aj svojho partnera.“ A práve v tomto spočíva tajomstvo návratu každého holuba. „Na mieste a na partnerovi je založený každý pretek starých holubov. Tu vedľa sú vdovci,“ ukazuje na ďalší holubník. „Sú to závodníci, ktorí boli včera na 600-kilometrovom preteku. Každý holub tu má svoje miesto. Tento holub nalietať vlni za sezónu 4900 km.“ Týchto holubov prirovnáva k pretekárom – kulturistom. Na pohľad ihneď vidno, že majú úplne inú stavbu tela. „Týždeň čo týždeň lietajú najmenej 300 km.“ Aj starostlivosť o nich je preto náročná. V nedeľu im ich chovateľ dáva elektrolyt a bielkoviny na regeneráciu, v pondelok majú hodinový tréning a po ňom opäť dostanú lieky. V utorok dostanú multivitamín a B vitamín, v stredu oleje a vo štvrtok niečo na posilnenie svalstva, aby naberali silu. „Krmivo musí byť nadimenzované presne, aby neboli holuby ani chudé, ani tlsté, nič nesmie zostať. Závodníci majú iné krmivo, chovné holuby zasa iné.“ Pokračujeme k ďalšiemu holubníku. „Tu majú vdovci, čo som vám predtým ukazoval, samičky. Tie vidia samčekov len za odmenu po preteku. Každý vie, ku ktorej patrí a majú motiváciu vrátiť sa k nej,“ hovorí, pričom ukazuje na jednu výnimočnú holubičku. „Vyliahla sa

z prasknutého vajčka, ktoré som zalepil lepiacou páskou a ona ako keby to cítila... Nedávno prišla zo závodu, a keď som dával holúbkom krmivo, vyletela mi na plece a dobala do mňa, aby mi dala na vedomie, že je hladná. Patrí však k veľmi dobrým holubom, tento rok bola umiestnená 5 alebo 6-krát.“

Sport náročný po časovej aj finančnej stránke

Tento „koníček“ je však veľmi náročný najmä na čas a peniaze. „Každý deň sa musím holubom venovať aj dve či tri hodiny. Keď prídem z práce, toto je druhá smena. Je to náročné aj po finančnej stránke, pretože krmivá tiež nie sú najlacnejšie.“ Človek, ktorý sa chovu poštových holubov venuje, ale musí byť nielen tréner, no často i veterinár či lekár, a najmä musí mať veľké znalosti. Ako vraví, tento „šport“ sa nedá naučiť ani za pol roka alebo za rok. Holubárif len tak pre zábavu je podľa neho trápenie zvierat. Človek k tomu musí mať v prvom rade cit a vzťah. „Mal som napríklad holuba, ktorý prišiel výborne z predošlého preteku, no zbadal som, že nie je vo svojej koži, krútil si krídla. Pozorne som si ho obzrel, párkrát pustil z ruky a zistil som, že má zápal. Zrejme letel prí rýchlo a dostal z toho horúčku. Obyčajný laik by takéto veci asi nerozoznal. Stačí totiž jedna chyba a stratíte holuba, ktorý môže mať hodnotu od 200 do 1000 €.“ V tejto športovej disciplíne sa za chyby draho platí. Holuby preto treba dôkladne pozorovať. Niekedy sú horšie ako malé deti, tie aspoň vedľa dať najavo plačom, že s nimi niečo nie je v poriadku. Holub sa pritom len v tichosti utiahne do rohu.

Nie raz sa Mariánovi Fibichovi stalo, že sa mu holub po pretekoch vrátil neskoro. Jeden prišiel po piatich týždňoch, druhý po takmer pol roku. „Pred tromi rokmi

som nasadil mláďa na závod v septembri a vrátilo sa mi na jar v apríli. Týždeň krúžilo okolo domu, pretože už nevedelo trafiť dnu, no cítilo, že je blízko domu. Až po týždni bol tento holub taký

Každý holub má v holubníku svoje miesto

vyhladovaný, že sa napokon odvážil vojsť dovnútra.“

Ako ďalej poznamenáva, chcel by sa raz tomuto venovať tak, že by holuby aj predával. Práve preteky sú ale určené na to, aby človek získal nejaké meno a reklamu. A keď to človek má, potom môže holuby i predávať. „Najprv teda musím niečo dokázať, mať stabilnú pozíciu a nejaké výsledky. Zatiaľ je to dobrý štart. Víťazka tohtoročného preteku je veľký úspech. Keď z 3500 holubov príde váš holub prvý, to už niečo je.“

Úľany majú ešte ďalších troch chovateľov

Marián Fibich vlastní dokopy 46 chovných holubov a približne 60 závodníkov. Združuje sa v organizácii v Kostolnom Seku spolu s ostatnými chovateľmi z Úľan nad Žitavou – Dušanom Palackom a Vladimírom Ambrusom. Ďalší chovateľ Jaroslav Palacka je registrovaný v základnej organizácii v Šuranoch.

Všetci sa však zhodujú na tom, že aby dnes poštový holub dosahoval špičkové výsledky, potrebuje kvalitné krmivo, vitamíny, lieky, starostlivosť, správnu hygienu a hlavne tréning, aby nelehošil na streche. Marián Fibich uzatvára: „Tento šport zaberá síce veľa času a energie a nedá sa robiť bez podpory rodiny. Ale ten pohľad, keď prístáva holub z preteku, je neopísateľný a ak je to víťaz, tak je to niečo neskutočné. Pozná to len ten, čo to zažil. Je to napätie a zároveň oddych od denných starostí.“

- maja májková -

Oddelenie pretekárov

„Práca masérky by sa mala vykonávať s láskou, rešpektom a odbornou spôsobilosťou,“ hovorí mladá majiteľka nového masážneho salónu v Úľanoch nad Žitavou Bc. Táňa Jašová.

Bolesťami chrbtice dnes trpí takmer každý druhý človek. Dosiahnuť zmiernenie bolesti sa dá tiež správne zvoleným pravidelným cvičením, niektorí však pocítia úľavu aj pri samotnej masáži. Aké druhy masáže vykonáva a prečo práve mladí ľudia trpia viac bolesťami krčnej chrbtice ako tí starší, nám prezradila mladá majiteľka masážneho salónu v Úľanoch nad Žitavou Bc. Táňa Jašová, ktorá má tento odbor i vyštudovaný. Masážam sa najskôr venovala v Šuranoch, neskôr v Bratislave a potom doma v Úľanoch, pričom masírovala väčšinou iba rodinu a priateľov. Až začiatkom roka 2018 si otvorila vlastný masážny salón, ktorému sa aktívne venuje dodnes.

o Čo ťa priviedlo k tomu, aby si sa stala masérkou? Nikdy si neuvažovala nad niečím iným?

- Práca masérky je fyzicky náročná a častokrát vyčerpávajúca. Je to práca, ktorú by ste mali vykonávať s láskou, rešpektom a

odbornou spôsobilosťou, ak sa chcete stať dobrým masérom. Počas štúdia na strednej škole v Nových Zámkoch v odbore masér by som nikdy nepovedala, že sa raz budem venovať masážam a už vôbec som si nemyslela, že budem vlastniť svoj masážny salón. Vždy som túžila stať sa herečkou, ale osud ma zaviedol iným, a to zdravotníckym smerom, za čo som nesmierne vďačná, pretože táto práca ma naplňa a má pre mňa plnohodnotný význam. Uvedomila som si, že mojím životným poslaním je pomáhať ľuďom. Toto je to cesta, ktorá si našla mňa...

o Akú masáž u teba ľudia najviac uprednostňujú? Preferujú tie klasické masáže či siahnu aj po tých netradičných?

- Ľudia ma navštevujú s rôznymi ochoreniami, problémami, a každému klientovi vyhovuje iný druh masáže. No najčastejšie sa využíva klasická masáž chrbta a bankovanie, ale klienti siahnu tiež po relaxačných a upokojujúcich

masážach.

o Chodia k tebe väčšinou starší ľudia alebo aj tí mladší?

- Moju klientelu tvoria ľudia vo veku od 20 do 80 rokov. Veľmi by ste sa čudovali, ako mladí ľudia trpia bolesťami krčnej chrbtice, častokrát viac ako ľudia v pokročilom či dôchodkovom veku. Je to z dôvodu takého, že dnešná doba je preplnená modernou počítačovou technikou. Ľudia sedia celý deň za počítačom s prehnutou krčnou chrbticou vpred, vykonávajú rovnaké pohyby s rukou, príp. rukami, a práve toto sú príčiny častých bolestí a problémov, čo sa o niektorých starších ľuďoch povedať nemôže. Pred niekoľkými rokmi totiž nebola doba, kedy ľudia pracovali 8 hodín denne za počítačom. Pracovali doma, v záhradách, na roli, čiže pracovali manuálne, čo nespôsobovalo až také závažné problémy s chrbticou. Preto s určitosťou a praxou dokážem tvrdiť, že viacero mladých ľudí má oveľa závažnejšie zdravotné problémy tohto charakteru ako niektorí starší ľudia, ktorí pracujú manuálne viac. Ale to neznamená, že starší ľudia problémy nemajú. Oni zase väčšinou trpia bolesťami kĺbov, či už bedrových alebo ramenných, čo zapríčiňuje aj opotrebovanie kĺbu vekom alebo aj samotná váha klienta.

o Aké sú prvé signály, ktoré človeka upozornia na to, že potrebuje navštíviť maséra?

- Nie je to vždy jednoznačné, pretože každý človek má iný organizmus a každé telo sa dokáže vyrovnáť s vonkajšími vplyvmi inak. No vo všeobecnosti sa dá povedať, že prvé signály sa prejavujú

bolesťou hlavy, závratmi, tŕpnutím horných a dolných končatín a v najhoršom prípade sa môže objaviť silný tlak pri hrudníku. Týmito signálmi vám chce telo naznačiť, že niečo nie je v poriadku a vtedy treba vyhľadať odbornú pomoc maséra.

o Pomáha ľuďom už prvá masáž alebo sú k pozitívnej zmene potrebné pravidelné návštevy?

- Určite je lepšia jedna masáž ako žiadna. Ale dovoľím si tvrdiť, že jedna masáž zázraky neurobí, pretože za jedenkrát sa nedá rozmasírovať stuhnuté a zrobené telo poriadne a naraz. Avšak odporúčané sú týždňové intervaly aspoň 3-4-krát po sebe nasledujúcich masáží, to znamená cca 1 mesiac (ale u každého je to inak). Väčšinou po mesiaci odporúčam klientom urobiť si prestávku a oni sami uznajú za vhodné, kedy sa vrátiť späť.

o Ľudia väčšinou poznajú tie klasické masáže, ale u teba majú možnosť vybrať si aj niečo z tých netradičných, napr. taká vedela by si vysvetliť, komu je tento druh masáže určený a ako funguje?

- Áno, klienti majú u mňa možnosť vybrať si spomedzi mnohých doplnkových masáží ako napríklad bankovanie, medová masáž, antimigrenózna masáž hlavy, reflexná masáž chodidiel, a vykonávam aj termoterapiu - rašelinový zábal alebo spomínanú masáž lávovými kameňmi. Je to druh masáže vhodný najmä pre ľudí s nedostatočným prekrvovaním. Čiže pre ľudí, ktorí majú neustále studené

horné a dolné končatiny. Masáž funguje na princípe teplých lávových kameňov, ktorými sa vykonávajú pohyby po celom tele a tým sa obnovuje cirkulácia krvi a opäť by mala pracovať tak ako predtým.

o Vo svojej ponuke máš i Bankovanie. Pri akých bolestiach či chorobách dokáže zaúčinkovať?

Vieš ho čitateľom bližšie predstaviť?

- Bankovanie patrí medzi

jedno z najlepších a najúčinnějších masáží, ktorá sa vykonávala už v dávnej minulosti, pretože pôsobí priaznivo na všetky orgány v tele. Túto masáž vykonávam veľmi často, pretože je to rýchla a účinná úľava od bolesti. Bankovanie sa odporúča pri rôznych ochoreniach ako napríklad: ochorenie kĺbov, opuchy, kŕče, dna, závraty, reumatizmus, blokády chrbtice, poúrazové stavy,

bolesti krížovej a krčnej chrbtice a mnoho ďalších. Táto masáž funguje na princípe tepla, ktoré sa vytvára ohňom. Jednotlivé banky sa nahrievajú ohňom a prikladajú sa na celú chrbticu postupne. Teplo, ktoré vznikne medzi telom a bankou uvoľňuje od blokády, zápalov a stuhnutých miest. Samotné Bankovanie však nepáli a klient necíti veľké teplo. Táto masáž má celkový vplyv na organizmus,

kožu, svaly, kĺby, zažívacie ústrojenstvo, nervový systém, a je to aj účinná detoxikácia. **o Pripravuješ aj nejaké iné novinky, na ktoré sa môžu tvoji klienti tešiť?**

- Áno, samozrejme, chystám sa aj naďalej školiť a vzdelávať vo svojom odbore, aby som si svoje zručnosti vedela rozšíriť a tým pomôcť viacerým ľuďom, ktorí to potrebujú, takže sa máte na čo tešiť.

*pýtala sa:
Mgr. Mája Májeková*

Máme majsterku Slovenska v streľbe zo vzduchovky!

O úspechoch súrodencov Himpánových sme písali už v predošlých vydaniach nášho obecného časopisu a práve tento rok Kristína Himpánová zaznamenala doposiaľ najväčší celoživotný úspech. V dňoch 14. a 15. apríla sa vo Svätom Petri konali Majstrovstvá Slovenskej republiky mládeže v streľbe zo vzduchových zbraní do 16 rokov, kde sa v streľbe

zo vzduchovej pušky v ľahu s prehľadom umiestnila na prvom mieste, čím sa jasne stala majsterkou Slovenska. Navyše v streľbe v stoji si vydobyla tretiu pozíciu a v trojpolohovej disciplíne (20 rán v kľaku, 20 rán v stoji a 20 rán v ľahu) obhájila takisto tretie miesto. Celkovo si tak domov odnášala až 6 medailí. Jej brat Samuel sa týchto majstrovstiev zúčastnil tiež a v streľbe zo vzduchovej pištole skončil na peknom 4. mieste. Srdečne gratulujeme!

*Majsterka SR v streľbe zo vzduchovky
Kristína Himpánová a jej brat Samuel*

Na Fedýmešskom kotlíku v Úľanoch nad Žitavou to opäť „vrelo“

Krásne slnečné počasie a mimoriadny záujem zo strany návštevníkov sa podpísali pod úspešný 8. ročník Fedýmešského kotlíka v Úľanoch nad Žitavou, ktorý sa v obci už tradične organizuje z príležitosti Dňa otcov 3. júnovú sobotu v areáli TJ Lokomotiva. Inak tomu nebolo ani tento

Presne na pravé poludnie sa 19 tímov pustilo do varenia výherného gulášu a zatiaľ čo v kotlíkoch sa varil tento chutný pokrm, návštevníci si užili pestrý sprievodný program, ktorý prebiehal v popoludňajších hodinách. Najskôr si mohli pozrieť vystúpenie detí z Detského folklórne-

však zaznieval i potom – na pódiu svoj obdivuhodný talent predviedol slovenský Bocceli, ako ho na Slovensku mnohí prezývajú. Nevidiaci spevák Marián Bango známy tiež zo súťaží Česko Slovensko má talent a Eurovízia zaspieval zo svojho repertoáru mnohé krásne piesne či už o láske, lete alebo rodnej zemi, ktoré si s ním zaiste v duchu spievali ostatní návštevníci. Viacerych účastníkov zaujala Fedýmešská diabolka, ktorej 7. ročník v streľbe zo vzduchovky takisto prilákal do svojich radov nemalé množstvo nadšencov. Veľmi potešila a prekvapila najmä bohatá účasť detí, ktoré zaplnili celé ihrisko a svoju prirodzenú túžbu tešiť sa aj z maličkostí preniesli na všetkých prítomných. Obrovská nafukovacia šmýkačka neostala ani na chvíľu voľná a neskôr sa mohli ísť deti s rodičmi pozrieť na prehliadku sov a dravých vtákov. Nie všade sa totiž podarí vidieť orla skalného, ako majestátne rozťahuje svoje krídla do dvojmetrovej šírky, a zahabiť sa nedali ani jastrab

či myšiak. Najmenšie deti uchvátili predovšetkým malé sovičky, ktoré si mohli pohladkať, a množstvo stánkov so sladkosťami a občerstvením sľubovalo, že hladovať na tomto podujatí určite nikto nebude. Obecný úrad totiž zabezpečil bravčový a hovädzí guláš i pre tých, ktorí si sem prišli nesúťažne posediť a oddychnúť v spoločnosti svojich priateľov a známych.

O piatej popoludní nasledovalo vyhodnotenie všetkých súťaží. Vo varení kotlíkového gulášu si 1. miesto vybojovalo družstvo „NEKOSTO“, hneď za ním sa umiestnili „Hrdí otcovia“ a na 3. mieste skončila „Armáda bratov“. V rámci Fedýmešskej diabolky si svoje prvenstvo vystrieľal Andrej Pápai, 2. miesto obsadila Nina Kosecová a na 3. mieste sa umiestnil Adam Hraška. Víťazom srdečne gratulujeme! Bodkou za príjemne stráveným dňom urobila ako inak bohatá tombola plná zaujímavých cien. Toto vydaté popoludnie po celý čas sprevádzalo svojimi piesňami Duo Fun, a tak o zábavu či dokonca tanec vôbec nebola núdza.

V Úľanoch nad Žitavou sa toto podujatie vždy teší veľkej obľube. Častokrát je navštevovanejšie viac ako miestne hody, ktoré sa konajú v novembri na sviatok sv. Martina. Aj teplé počasie zrejme výrazne prispieva k tomu, že na Fedýmešský kotlík prichádza stále viac a viac ľudí, ako tomu bolo i tento rok. Veľké podakovanie preto patrí zamestnancom obce, poslancom obecného zastupiteľstva, aktívnym pracovníkom, sponzorom a všetkým tým, ktorí sa na príprave a zabezpečovaní tejto akcie podieľali.

Deti si dosýta užili veľkú nafukovacu šmýkačku

rok. Organizátori si latku opäť nastavili vysoko a treba povedať, že ich zámer sa aj vďaka podpore Nitrianskeho samosprávneho kraja naplnil do bodky.

ho súboru Úľanček, ktoré tancom a ľudovými piesňami zakaždým pripomínajú ľuďom ich hrdosť a lásku k folklóru a tradíciám. Spev

Tohtoroční víťazi vo varení gulášu

Jeho otec mal rezbárstvo len ako záľubu, no on umelecké rezbárstvo vyštudoval a teraz sa ním aj reálne živí. Jeho nádherné umelecké drevorezby sú pri hlavnej cestnej a železničnej križovatke v obci takmer

podarilo nadobudnúť tento pozemok. Je totiž ťažké nájsť pre rezbára miesto, kde by hlukom nerušil ľudí, a kde by ho bolo aj dostatočne vidieť. Som hlučný sused, no zatiaľ sa nikto neťažoval. Za obrovskú toleranciu som hlavne najbližším susedom veľmi vďačný. Zvuk motorovej píly nie je síce najpríjemnejší, ale zvuk hučiacich motoriek a vlakov takisto nie.

o Tvoj otec sa tiež venuje rezbárstvu, takže bolo pravdepodobné, že sa tomu i ty začneš skôr či neskôr venovať...

- Je pravda, že otec ma k rezbárstvu priviedol, no ani on sa tým neživil. Aj keď je vyučený stolár, prací s drevom sa venoval iba zo záľuby. Až teraz na dôchodku si popri mne plní sen rezbára. Je to taký neobvyklý prípad, ale je pravda, že bez jeho príspevku by som nikdy nedosiahol takéto výsledky. Nedávno na jednom sympóziu vtipne poznamenal, že všetci rezbári vodia svoje deti na rezbárske podujatia (aby sa niečo priučili), iba ja na ne brávam otca.

o Takže ste si vymenili úlohy.

A čo prvá socha? Pamätáš si ešte na ňu?

- Prvú sošku som robil ešte na škole a bola to taká malá mačička. Pamätám si všetky svoje sochy, no postupom času neverím tomu, že som také niečo naozaj vytvoril.

sústrediť sa na toho daného človeka a tam začína tá práca s ľuďmi. Všetko to v podstate vyzerá ako práca s drevom, ale z veľkej časti je to práve práca s ľuďmi.

o Čo najradšej tvoríš?

- Aj keď to tak možno nevyzerá, sovičky a hríbiky nerobím najradšej, ale tie majú zasa radi ľudia. Vždy sa ich ale snažím vyrobiť inak, aby to bol skutočný originál. Mám veľmi široké spektrum tém, takže väčšinou pracujem podľa momentálnej nálady. Keď sa mi drevo vopred podobá na postavu, spravím tú, keď vidím, že z neho bude zvierka, tak zvierka. Keď som v abstraktnom rozpoležení, tvorím abstrakciu. Je to predovšetkým o nálade. Práca z donútenia je neproduktívna a na výsledku sa to odrazí, to platí všeobecne.

o Čo najzaujímavejšie si doposiaľ vyrezal?

- Mám tu jeden polosamorast, ktorý som našiel na ZŠ Kniežata Pribinu v Nitre. Patrí k nepredajným, dá sa vidieť iba u mňa a nazval som ho „Srdce sveta“. Mám tam ešte zopár nepredajných výrobkov, ktoré sú mojimi srdcovkami. Býva obvykle problém, že keď robím sochu, často ju dlho nechcem predať, ale nedá sa žiť iba z lásky. Stáva sa dokonca aj to, že len čo sochu dorobím, hneď si nájde záujemcu, a ja som z toho chvíľku nešťastný. Ale som rád, keď má niekto z mojej práce skutočnú radosť.

o Málo ľudí má však takú príležitosť robiť to, čo ich baví a ešte sa tým aj živiť...

- Áno, považujem sa za šťastného človeka a dúfam, že mi to dlho vydrží. Prajem to každému.

o A čo je tvojou najväčšou výzvou, ktorú by si chcel dosiahnuť? Ak také niečo je...

„Rezbárstvo nie je iba o práci s drevom, ale najmä s ľuďmi,“ hovorí mladý umelecký rezbár Martin Heczeko.

neprehliadnuteľné a človek si pri pohľade na ne nevedí raz pomyslieť, akú krásu dokážu vytvoriť ľudské ruky. O tom, čo najradšej tvorí z dreva a odkiaľ čerpá inšpiráciu, sme sa spýtali zručného mladého rezbára Martina Heczka.

o Skús sa na začiatok čitateľom trochu predstaviť, odkiaľ si sem prišiel, čo si vyštudoval, resp. ako je možné, že si zakotvil práve tu v Úľanoch nad Žitavou?

- Som vyučený umelecký rezbár a okrem toho som na SPU v Nitre vyštudoval odbor *Udržiavateľné poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka*. Pochádzam z Nitry, ale v Úľanoch som prežil takmer celé svoje detstvo na chalupe u svojich rodičov, ktorí si sem prichádzali oddýchnuť z mesta. Neskôr som sa tu i ja rozhodol usadiť... Dlhú som chodieval okolo tohto pozemku, na ktorý sa už nedalo pozeráť pre jeho zanedbanosť. Asi po roku pátrania som zistil, komu patrí a rozhodol som sa kúpiť ho. To bolo ešte počas štúdia.

o Týmto remeslom sa živiš alebo je to len tvoj koníček?

- Po desiatich rokoch, čo som si nechcel pripustiť, že by to bolo možné, sa tým teraz žijem. Je to aj vďaka tomu, že sa mi

o A teraz otázka, čo možno viacerých zaujíma: čo Ťa motivuje, príp. odkiaľ čerpáš inšpiráciu pre svoju umeleckú tvorbu?

Vymýšľaš si výrobky sám alebo robíš skôr na objednávku podľa želanja zákazníka?

- Veľmi veľa čerpám z ľudí, resp. z komunikácie s ľuďmi. A dosť často i zo samotného dreva, to vlastne znamená z prírody. Drevo si niekedy samo povie, čo chce byť. Začal som napríklad robiť sošku sv. Urbana, no nakoniec vznikla víla. Išiel som robiť krtka a bola z neho hruška, a pod. Počas tvorby sa zmení nálada, niečo sa zarezá, niečo nevyjde, a už je tu miesto pre improvizáciu... Preto sa potom niekedy daná drevorezba začne podobať na niečo iné. Ale i keď to niekedy nejde tak, ako chcem ja, ide to v zásade tak, ako má. A to je aj moje životné motto, ktoré ma posúva ďalej.

o Takže ideš aj podľa seba, ale aj podľa toho, čo chce zákazník?

- Snažím sa predovšetkým splniť požiadavky zákazníka, ale to je niekedy ťažšie. Musím sa totiž trafiť do predstáv niekoho iného,

- Živiť sa rezbárstvom, užiť si tým rodinu, a nakoľko sa nám rodina rozrastá, priviesť prípadne aj svoje potomstvo k tvorivej činnosti... Želám si, aby bol svet krajší.

- maja -

„Úľanský futbal čakajú ťažké roky,“ hovorí predseda TJ Lokomotíva v Úľanoch nad Žitavou Andrej Sádovský.

Posledné mesiace sa úľanským futbalistom veľmi nedarilo. V tabuľke skončili na 12. mieste. S nedostatkom hráčov nebojuje len náš futbalový klub, ale i viaceré futbalové mužstvá v okolí. Platiť si druhých hráčov z okolitých obcí by nemala byť cesta, ktorou sa bude úľanský futbal uberať, ako o tom hovorí predseda TJ Lokomotíva Andrej Sádovský. Okrem toho, hráči A-mužstva sa musia vysporiadať aj

s odchodom trénera...

o Aká je momentálna situácia v úľanskom futbale?

- Nie je to úplne ružové, nakoľko odchádza tréner Jozef Chovanec. Je to však jeho rozhodnutie a my to musíme rešpektovať. Zháňame za neho náhradu, máme už jedného potenciálneho náhradníka, na ktorého potvrdenie momentálne čakáme. Táto otázka by teda viac-menej vyriešená bola, otázne je to už len s našimi hráčmi A-mužstva. Problémom je, že trpíme nedostatkom mladšej generácie, ale verím, že sa nám to spoločnými silami nejako podarí vyriešiť. Zatiaľ budú končiť asi len dvaja hráči, ostatní dvaja sa o svojom zotrvaní v mužstve ešte rozhodujú. Dúfam, že sa nám nejakých náhradníkov podarí zohnať, pretože financie na platenie si cudzích hráčov z okolitých obcí nie sú. Niečo už ale máme rozpracované.

o Ako hodnotíš uplynulú

futbalovú sezónu?

- Jesenná časť sezóny bola celkom dobrá, ale na jar už to bolo horšie... Boli aj zranenia, hráči mali tiež pracovné či rodinné povinnosti... Viem, že výkony hráčov na jar neboli optimálne, no verím, že v novej sezóne sa nám bude dariť viac ako v tejto uplynulej. **o Získali ste aj nejaké dotácie pre klub?**

- Minulý rok sme zakúpili nové dresy pre žiakov a tento rok pre nich obec získala dotáciu z Úradu vlády na nákup športovej výbavy.

o Boli ste aj na nejakom sústreďení?

- Áno, podarilo sa nám zorganizovať sústreďenie na Počúvadle, ktorého sa zúčastnilo približne desať hráčov. Uskutočnilo sa začiatkom februára a trvalo štyri dni. Cieľom sústreďenia bolo zvýšiť kondičné schopnosti hráčov.

o Chystajú sa ešte nejaké akcie futbalového charakteru

v našej obci?

- V sobotu 21. júla pozývame všetkých fanúšikov futbalu na tradičný turnaj O žitavský pohár. Svoj turnaj tu majú 30. júna aj naši najmenší prípravkári, ktorí sa 5. júla zúčastnia tiež turnaja prípravkárov v Bešeňove.

o Ako to napokon vidíš s budúcnosťou úľanského futbalu?

- Teraz nás určite čakajú ťažké roky. Počet hráčov nie je veľmi kým doplniť, dorastenecké družstvo nemáme, a kým prípravkári dozrejú a dorastú do A-mužstva, prejde ešte minimálne 10 rokov... No už teraz môžem povedať, že sa im začína dariť. Sú u nich náznaky zlepšenia, aj keď výsledkovo to ešte nie je optimálne, ale snažia sa a posúvajú sa ďalej. Prial by som si však, aby futbal i naďalej všetkým prinášal radosť a aby sme do našich radov prilákali viac zanietených a šikovných hráčov.

Narodili sa

Michal Chovanec, Diana Nochtová, Viktor Malík, Dominik Gábriš, Karolína Výberčiová

Uzavreli manželstvo

Matej Ostrožlík – Sabína Vargová, Marcel Juhás – Kristína Koporcová, Kristián Slobodník – Žaneta Pečimúthová, Tomáš Vacho – Ľubica Záhumenská, Ivan Kmeťo – Martina Smoláriková

Opustili nás...

Otília Malíková vo veku 68 rokov, František Nič vo veku 68 rokov, Pavol Sepeši vo veku 61 rokov, Peter Vacho vo veku 57 rokov, Jozef Kosec vo veku 50 rokov, Tomáš Šrank vo veku 72 rokov, Štefánia Viteková vo veku 93 rokov, Jozef Mokráš vo veku 82 rokov, Imrich Pavlačka vo veku 60 rokov

Spoločenská kronika

Úľany nad Žitavou
november 2017 – máj 2018

Naša rodná dedinka... Úľany nad Žitavou, časopis občanov obce Úľany nad Žitavou, vychádza dvakrát ročne, registrované Ministerstvom kultúry SR pod č.: EV 5297/15, ISSN 2453-7039.

Vydáva – Obec Úľany nad Žitavou, Hlavná 51, 941 03 Úľany nad Žitavou, IČO: 00800236, tel.č.: 035/65 75 144, email: info@ulanynadzitavou.sk

Redakcia časopisu: Ing. Juraj Ostrožlík, starosta obce – **predseda redakčnej rady.**

Členovia: Mgr. Oksana Ostrožlíková, Mgr. Mária Májeková, Alena Červenková, Ing. Jana Viteková, fotografické práce: Martin Husár.

Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka – odborná mediálna poradkyňa a dozor pri komplexnom zostavení obsahu a kreatívny tvorca časopisu, šéfredaktorka a majiteľka Vydavateľstva „HELENA“, so sídlom v Šali, IČO: 34644237, ktoré odborne zabezpečilo komplexné redakčné, korektorské a kreatívne grafické práce. **Grafika:** Peter Orbán – ZoxóPress.

Ročník **ŠTVRTÝ, číslo PRVÉ/jún 2018**, ďalšie číslo vyjde v decembri 2018.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. **Nepredajné.**